

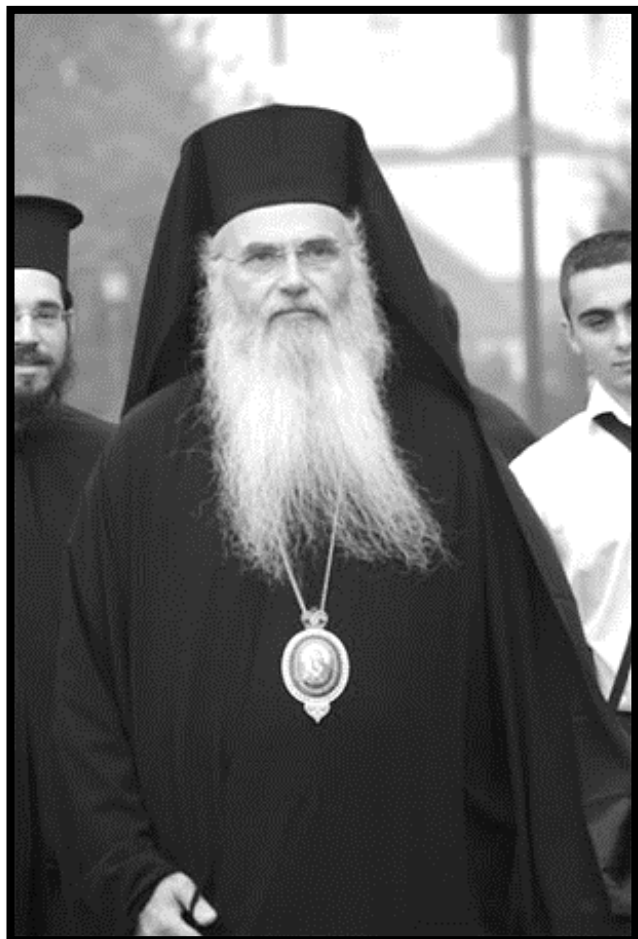
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

*De va lăsa omul voia și cugetele sale și va face voia și cugetul lui Dumnezeu,
pentru acela în lumea toată nu se va găsi nici loc, nici lucru
care să-i împiedice mântuirea.*

(Sfântul Petru Damaschin)

Nr. 202 / 5 martie 2017

NICOLAE
MITROPOLIT AL MESOGHIEI
ȘI LAVREOTICII

MESAJ PASTORAL LA ÎNCEPUTUL SFÂNTULUI ȘI MARELUI POST AL PAȘTILOR

Perioada Postului Mare este un timp al bucuriilor duhovnicești și al speranței pentru întreaga Biserică. Așteptăm această perioadă timp de un an întreg, cu sete lăuntrică, cu multe vise, de multe ori nedesluite, care, însă, sunt atât de concrete, fiindcă Dumnezeu ajută să se concretizeze, atât în această perioadă, cât și în întreaga noastră viață. Scopul pe care trebuie să îl urmărim este ca sufletul nostru să urce la ceruri, și să devenim oameni îndumnezeiți. Zilele acestea, care ne sunt puse înaintea, ne oferă această șansă, cu ajutorul sfintei nevoițe a pocăinței. Să vedem, așadar, câteva caracteristici pe care trebuie să le îndeplinească această luptă duhovnicească a noastră.

Prima dintre acestea este iertarea. Iertarea este, prin excelență, expresia dragostei, sentimentul comuniunii și al împărtășirii de celălalt, al legăturii dintre noi, toți, într-un singur cuget, în această călătorie, în acest efort, spre această așteptare a binecuvântărilor lui Dumnezeu. Părăsim spațiul nostru și intrăm în spațiul lui Dumnezeu, acolo unde toți au loc și sunt bine primiți, și unde nu ne mai separă absolut nimic.

A doua caracteristică este că intrăm, nu doar în spațiul lui Dumnezeu, ci și în timpul lui, acolo unde doar Dumnezeu este Stăpân, acolo unde cele lumești nu își mai au locul, acolo unde și istoria noastră personală are însemnătatea ei, dar își pierde importanța – dacă putem spune așa – în fața lui Dumnezeu și a modului în care El lucrează pentru fiecare dintre noi.

A treia caracteristică este bunăvoința de a lucra virtuțile, acelea de care sufletele noastre au nevoie în viața aceasta. Trebuie ca fiecare dintre noi să se concentreze în lucrarea propriilor sale virtuți, acelea care îl vor elibera, cele care constituie ferestrele prin care vor pătrunde razele dumnezeieștii prezențe.

Există și o a patra caracteristică. Este așteptarea și

pregătirea pentru a înfrunta ispitele. În această perioadă, în care ne propunem să realizăm lucruri înalte, să gustăm desfătările duhovnicești, să primim binecuvântări pe care nu le-am mai întâlnit, nu trebuie să ne mirăm absolut deloc dacă vor veni asupra noastră ispite neașteptate, la care nu ne gândisem deloc până atunci. Ce mare bogăție este aceasta, adică ajutorul pe care îl primim de la Dumnezeu în lupta împotriva diavolului și a feluritelor ispite, nu doar împotriva patimilor, pe care fiecare dintre noi trebuie să le înfrunte și să le biruiască!

Pătrundem, așadar, în spațiul lui Dumnezeu și iertăm. Pătrundem în timpul lui Dumnezeu și dobândim liniștea. Lucrăm virtuțile cu bunăvoință și mărinimie. Ne pregătim să întâmpinăm ispitele și ne rugăm și primim semn de la Dumnezeu, ajutor de Sus.

Să începem, deci, Postul cel Mare având în suflet sentimentele cele mai curate, care să se reflecte și în exterior în dragoste nemărginită pentru ceilalți, în năzuințele noastre și în gândurile noastre generoase, așteptând ca Dumnezeu să se coboare în sufletele noastre, ca să putem toți, împreună, la sfârșitul acestei perioade să ne bucurăm pe deplin și de Darurile Învierii Domnului, care nu sunt pentru

îngerii din ceruri, ci sunt oferite, prin intermediul Bisericii, fiecărui credincios și, prin urmare, fiecăruia dintre noi.

Mă rog pentru toți ca Dumnezeu să ne dăruiască în acest Post luptă bună și binecuvântată, dătătoare de roade duhovnicești și bucurie, și să ne învrednicească, după cele șapte săptămâni, să fim părtași și Învierii lui. Amin.

Sursa: pemptousia.ro – Postul Mare 2014

AVVA SERAPION

VINDECAREA PRIN PĂRINTELE DUHOVNICESC

Când eram mai tânăr, locuiam împreună cu Părintele meu. Și mi se întâmpla ca după ce mâncam noi, să mă ridic de la masă și să fur câte un posmag îndemnat de diavol, și-l mâncam fără știrea bătrânului. Deci stăruind eu așa o bucată de vreme, am fost biruit de acest obicei și nu-i mai puteam sta împotriva. Cugetul mă muștra, dar bătrânului mi-era rușine să-i spun. S-a întâmplat însă, prin purtarea de grija a iubitorului de oameni Dumnezeu, de-au venit niște frați la bătrânul, pentru folos duhovnicesc. Aceștia l-au întrebat despre gândurile lor. Și a răspuns bătrânul:

– Nimic nu vatămă pe monahi și nu bucură pe draci mai tare ca

ascunderea gândurilor de către Părinții cei duhovnicești.

Le-a vorbit apoi și despre înfrânare. Spunându-le el acestea, mi-am venit în sine-mi și gândindu-mă că Dumnezeu a descoperit bătrânului greșelile mele, m-am umilit și am început a plânge. Am scos apoi din sân posmagul, pe care-l furam după obiceiul meu cel rău și aruncându-mă la pământ am cerut iertare pentru cele trecute și rugăciune de întărire pentru cele ce vor veni.

Atunci a zis bătrânul:

– O fiule, te-a izbăvit, chiar tăcând eu, mărturisirea ta. Spunând greșeala ta, ai junghiat pe dracul, care te rănea prin tăcere. Până acum l-ai făcut să te stăpânească, fiindcă nu i-ai grăit împotriva și nu l-ai scos la arătare. De acum nu va mai avea loc întru tine, căci l-ai scos din inima ta la arătare.

Și nu isprăvi bătrânul vorba și iată lucrarea diavolească se arată ca o pară de foc, ieșind afară din sânul meu, iar chilia se umplu de putoare, cât socoteau frații aceia că s-a aprins pucioasă multă.

Deci a zis atunci bătrânul:

– Iată, prin semnul ce s-a făcut, Domnul a dat adevărate cuvintelor mele și slobozirii tale.

Așa a ieșit de la mine, prin mărturisire, patima lăcomiei pântecele și lucrarea diavolească, încât nici în minte nu-mi mai venea acest fel de poftă.

Sursa: *Everghetinosul*, vol. 1-2, Editura Egumenița, Galați, 2009

SFÂNTUL PORFIRIE KAVSOCALIVITUL

CUM SĂ MĂ ROG?

Odată l-am dus pe un călugăr nevoitor de la Sfântul Munte la părintele Porfirie cu mașina mea.

Convorbirea lor, la care am asistat și eu, s-a învârtit în jurul rugăciunii. Călugărul l-a întrebat pe părintele Porfirie cum trebuie să ne rugăm. Iar părintele l-a întrebat la rândul său pe călugărul acela cum se ruga el. Călugărul i-a răspuns: „*Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul*!”. M-a întrebat și pe mine cum mă rog. «La fel mă rog și eu», am răspuns. Apoi, părintele ne-a spus:

– Atunci când mă rog și rostesc aceste cuvinte, adaug mereu un pic de culoare. Spun cuvintele unul câte unul, le pronunț rar și accentuez pe „*miluiește-mă*”. De ce? Pentru că Hristos este și El o persoană. Și când vorbești cu El, ești dator să știi că nu vorbești la pereți, adică unui înțeles abstract sau unei situații. Vorbești cu Hristos, Care te ascultă.

Și a continuat:

– Când vorbești cu părintele tău după trup, nu-i strigi, de exemplu, „Dă-mi și mie, măi, atâția bani”, pentru că o asemenea exprimare nu-i va plăcea și-ți va spune: „De ce mi vorbești pe tonul acesta?” Dar dacă fiul îi spune „Te rog, tată, dă-mi și mie cutare sumă, pentru că am nevoie”, tatăl îi va răspunde: „De ce să-ți dau numai atât? Pentru că ești un copil atât de bun, îți voi da de cinci ori mai mult”.

Sursa: pateric.ro

PROGRAMUL LITURGIC

Joi <i>9 martie</i>	08:30	Liturghia Darurilor mai înainte sfințite
Vineri <i>10 martie</i>	18:00	Paraclisul Maicii Domnului
Sâmbătă <i>11 martie</i>	08:30	Sfânta Liturghie și Parastas
	18:00	Vecernie
Duminică <i>12 martie</i>	08:30	Utrenia și Sfânta Liturghie

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

Pentru buletinul online abonarea se face pe site: www.sfantul-ilie.ro